

Ráduly János
Janka mosolyából

A könyvet
Szilveszter Janka
óvodás rajzai illusztrálják

Ráduly János

Janka mosolyából

Válogatott gyermekversek

*Erdélyi Pegazus Könyvkiadó
Székelyudvarhely 2018*

**AZ ERDÉLYI PEGAZUS
SZERKESZTŐBIZOTTSÁGA**

Beke Sándor (igazgató)

Csire Gabriella

Gábor Dénes

Murádin László

Németh Júlia

Ráduly János

© Ráduly János, 2018

© Erdélyi Pegazus Könyvkiadó, 2018

ISBN 978-606-92070-1-7

KICSI TAVASZ

Ujjnyi csak,
fél arasz,
ekkora vagy
még, tavasz.

Ringat-renget
március,
rád simogat
a picus*,
füledbe súg:
el ne fuss.

Mert ha maradsz:
tíz arasz,
száz arasz,
ekkorára
nősz, tavasz.

MÁRCIUSBAN

Kásásodó
havon a szél
tocsogózik
szaporán,
míg a tavasz
karjai közt
szendereg a
délután.

---

*tavaszi barka

ESTE KÉSŐN

Este későn
már a csönd is
fáradt,
erdőn-mezőn
vet magának
ágyat,
s míg a dunyhán
pihenteti
testét,
csillag-őrök
vigyázzák az
estét.

TAVASZFÉNY

Zuhogó tavaszfény,
omló,
nő, mintha húznák, a
komló,
rügy pattan, harsog az
erdő,
meleget sóhajt a
szellő,
jókedvünk patakként
árad,
földeken bő termés
támad.

RÜGY-VITA

Két aprócska rügyfióka
perlekedik napok óta.

Szeretnék megtudni végre,
melyikük nagyobb növéssre?

Úgy döntöttek, úgy egyeztek,
minden nap megméretkeznek.

Addig-addig méretkeznek,
hogy szépen kileveleznek.

MEDVEBOCSOK

Medvebocsok, hárman,
kézenfogva mennek,
tavaszt leső dombon
hóvirágot szednek.

S míg a csokor készül,
próbálkoznak verssel:
— Medve-édesanyánk,
fogadd ezt a csokrot
mackó-szeretettel!

BÁRÁNY BÉGET

Bárány béget:
— Be! Be! Be!
Mikor lesz már
jókedve?

Mikor a rét
üdezöld,
s hempergőzni
hív a föld.

LUBICKOLJUNK

Tarisznyányi,
akár zsáknyi
meleget hozz,
március,
hadd nevéssen
örömében
a picus.

Hajtsd rá fejed
a télviselt,
csak jót váró
szívünkre,
lubickoljunk
a fényedben
kedvünkre.

KIBOMLOTT A BARKA

Kibomlott a barka,
felkacag a Napra,
kikönyökölt a tavasz
a Küküllő-partra.

Maholnap serényen
bejár falut, völgyet,
útján, merre fordul,
bocik kergetőznek.

ÁPRILIS

Április, a
bolondos,
esőt, havat
összehoz.

Kérdezgetni
sem unja:
— Tél van? Nyár van?
Ki tudja?

IGAZ ÁPRILIS

Április vagyok,
kicsit már nagyos.
Azt mondogatják:
— Ni, a bolondos!

Egyik lábam tél,
másik meg tavasz.
Most még napfény gyúl,
holnap már havaz.

De ha nem volnék
ennyire hamis,
sosem lehetnék
igaz április.

TAVASZTÚZ

Játszi kedvű délután,
cinke cinegél a fán.

Rábámul a kéklő ég,
eltanulja énekét.

S zeng a magas, dalolgat,
tavasztüzet gyújt a Nap.

TELECSKE

Áprilisi
havazás,
újból tél van,
kispajtás.

Azt csicssergi
a fecske:
— Nem tél ez, csak
telecske.

CSRERESZNYEFÁNK

Cseresznyefánk, nézd csak, mára
virágköntöst vett magára,

s menyasszonyként csudaszépen
mosolyog a langyos szélben

Illeg-billeg a tavasz.
Ki a kérő?
A tavasz!

VIRÁGMONDÓKA

Hófeltok közt hóvirág,
haldoklik a tél-világ.

Ringó ág, aranyeső,
csupaszív tavaszleső.

Kandikáló ibolya,
langyos szellők mosolya.

BARKAÁG

Barkaág, barkaág,
csupa selyem a
szoknyád!

Nevet a Nap:
— Ni, ni, ni,
a szél
meg-meglibbenti!

TAVASZTÁNC

Ó, ne búsulj őzike,
virágzik már az erdei
tőzike.

Egyre kéklőbb fenn az ég:
tavasztáncot lejtene a
fénypihék.

SZÁLL A LABDA

Száll a labda,
pöttyös ívén
apró csillagocskák égne,
sátrat verő
fiúk, lányok
ajkán kél a büszke ének.

Büszke ének
hallatára
hajlong a fa koronája,
s a tüzes Nap
szivárványszín
fénybokrétát köt reája.

ÚGY DALOL

Úgy dalol a
nyitnikék,
tüdeje a
tágas ég.

Üde hangja
selyemszál,
fények szárnyán
messze jár.

HAJLONG A NÁD

Hajlong a nád,
szellőt ringat,
szél ölében
virágillat.

Éj a nappalt
ébren tartja,
nappal az éjt
elaltatja.

Hajlongó nád
 eget ringat,
ég ölében
ring a csillag.

A RÁK ÁS A MÁK

— Mit csinálsz, te rák?
— Ebédelek, mák.

— Mit ebédelsz, rák?
— Mákostésztát, mák.

— Ki sütötte, rák?
— Édesanyád, mák.

— Ízlik-e, te rák?
— Nagyon finom, mák.

— Büszke vagyok, rák,
hogy jó anyám Mák.

ALSZIK A NAPPAL

Fekete éjben,
aranybölcsőben
alszik a nappal,
álmodik, álmodik.

Édes az álma:
tündérként jár a
fény országában
reggelig, reggelig.

FÖLDKÖZELBEN

Földközelben járt a Mars.
Látott mindent: falut, várost,
füvet, fákat,
engem is.

Jókedvében le is rajzolt.
Milyen lehetek a képen?
Jóságos-e?
Vagy hamis?

CSÓKÁK

Éjfélkor megszólal
egy-egy csóka-madár,
kérdi a társától:
— Virrad már? Virrad már?

Mivel körös-körül
tömény a sötétség,
egymást csitítgatják:
— Aludj még! Aludj még!

S ha pirkad a hajnal,
keleten ha pirkad,
zeng a csóka-kórus:
— Már virrad! Már virrad!

MÁJUSI VERS

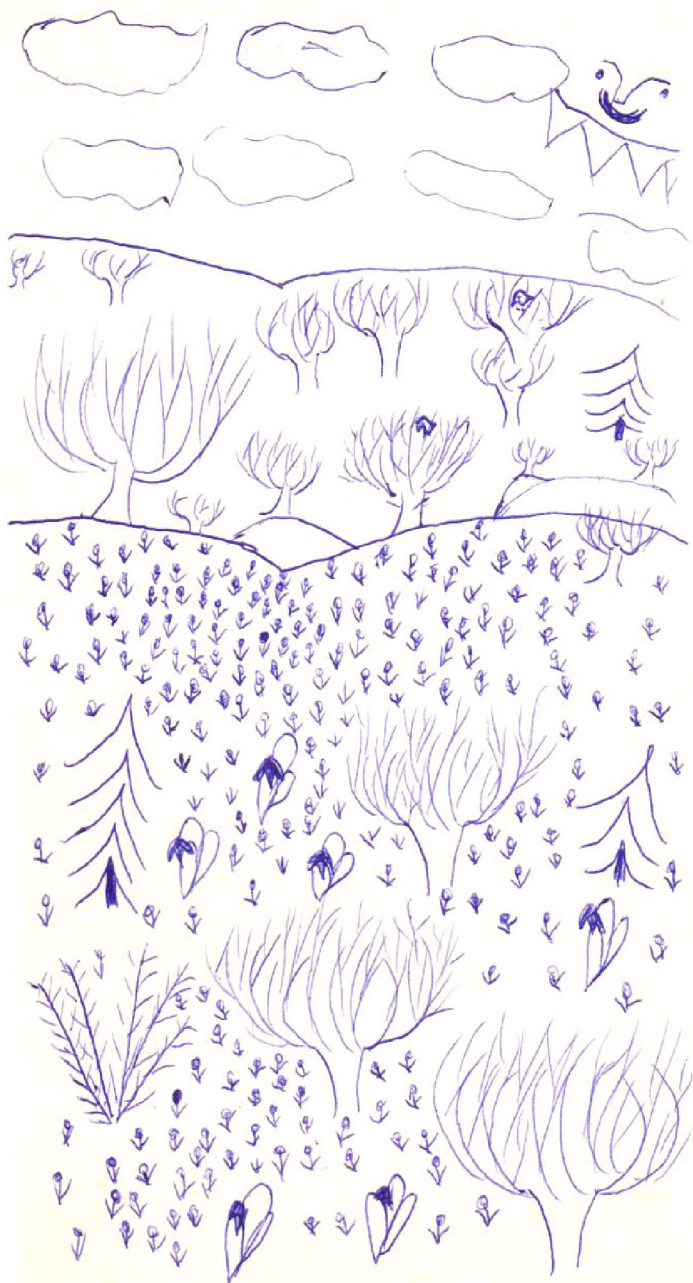
Májusi zöld remény,
kézfogás melege,
költözz már, épülj be,
épülj a szívekbe,

lombosodj, bokrosodj
erdőnyi örömmé,
változz át mosollyá,
selyemszép hűségge.

MÁJUST ÉNEKEL

Cserebogár zümmög,
májust énekel.
Válaszként a dalra
madár csivitel.

Szárnya nőtt a Napnak,
fénye fellobog.
Megjött a zöld remény,
ajtónkon kopog.

MÁJUSI HÓPIHE

Május van, hópihe,
hol jártál idáig?
Meleg fényhullámban
tapicskolsz bokáig.

Megkésett embernek
sanyarú a bére:
már nem ülhet föl az
idő szekerére.

SIRÁLYTÁNC

Reggel óta
sirálytáncot
bámul a Nap,
csodálatos,
amit lát.

— Sebaj — mondja —,
majd kijárom
én is, én is
a sirálytánc-
iskolát.

BÁTORSÁGA

Csöpp, falásnyi kutyakölyök,
félcipőmbé belefér.

Hallod? Vakkant: bátorsága
máris, máris égig ér.

Nagyon biztos a dolgában:

— Igaz, kicsi vagyok még,
néhány hónap, s úgy megnövök,
négy-öt cipő sem elég.

NYÁR VAN

Nyár van,
csupa izzó
hangulat,
a rét fölött
fény-zászlókat
bont a Nap.

Nyár van,
ezer színű
ékesség,
örömünkből
gyöngyöt fűz a
kéklő ég.

RAJZOLTAM KARIKÁT

Rajzoltam karikát,
pöttyöt bele, százat,
aki karikázik,
soha meg nem fázhat.

Szaladj hát, karikám,
gurulj ki a rétre,
arra kérlek csupán,
vigyázz pöttyeidre.

ILLATVÁSÁR

Azért száll a szellő
virágról virágra,
illatot vásárol
a nyár névnapjára.

S kincséért a virág
tudod-e, hogy mit kér?
Minden csöpp illatért
szellő-mosoly a bér.

NAGYVAKÁCIÓ

Holnap nagyvakáció:
színes krétát gyorsan, Sára,
látod, üres még a tábla,
rajzold tele,
ékesítse száz virág,
szegfű, rózsza, szarkaláb...

Míg te rajzolsz,
én írom a szavakat:
„Feleltetni nem szabad!”

Jaj, hát ennyi nem elég,
mondd csak, mondd, mit írnak még?

Adjuk hírül közös nyári
örömünk,
hogy az őszig én is, te is
megnövünk.

NYÁRI ÉG

Napraforgó
tányérjából
ebédel a
kéklő ég,
majd megosztja
mindenkivel
lubickoló
örömét.

TÉVÉT NÉZ A CSIBESEREG

Tévét néz a csibesereg,
kotlómama magyaráz:
— Ha róka jön, ki ne üssön
rajtatok a félsz, a frász.

Kíváncsian ülnek sorban,
s várakoznak a csibék,
rókafélét dehogy láttak,
eddig sosem láttak még.

S a képernyőn jön a róka,
jön, megáll, körbe szaglász,
szertefut a csibesereg,
s kotlómama
már hiába magyaráz.

RAJZLAPOMON

Rajzlapomon, nézd csak,
gólyák, fecskék, varjak,
olyan elevenek,
majd hogy megszólalnak.

Csak a bagoly bámul
furcsán szerin-szerte.
Tudom, miért búsul:
nincs még szemüvegje.

ZÁPOR

Zápor paskolt végig
hegyet, dombot, kertet,
párálló vetésben
a fürj dalba kezdett.

Ujjong most az ég is,
s hogy mindenki lássa,
szivárvány-szalagot
kötött a hajába.

A SUHANC FÓKA

Azt mondja a suhanc foka:
— Nem vagyok én ravasz róka,
mert ha ravasz róka lennék,
víz-világban nem élhetnék.

Falu szélén lenne lakom,
szakács lennék a tyúkfarmon,
s szedtevette jószágocskám
fókahússal felhízlalnám.

Jaj, de akkor gyöngyös vízben
ki labdázna énhelyettem?

NAPPAL A FÉNY

Nappal a fény
bomlott hajjal
eget-földet
bekószál,
éjszakánként
tulipánok
kehely-ágyán
szundikál.

KACSAK

Tóhoz érnek
a kacsák,
ki lép vízbe
hamarább?

— Én is, én is,
háp, háp, háp,
nyakig, nyakig
legalább.

Kacag fönn a
magas ég,
s küld a tóra
fény-pihét.

ÁGON-BOGON

Ágon-bogon, levelen
csiga kúszik nesztelen.

Nem rohan, nem tolakszik,
bölcsen járja útjait.

Bárhová vetődik el,
otthon fekszik, otthon kel.

SZÜRKÜLET

A kéményen
frissen ébredt
kuvik-mester
kuvikkol,
beszédére
a mocsárból
békakórus
válaszol.

Cikcakkozó
repüléssel
száll, suhan a
devevér,
macskalábon,
nesztelenül
jön, ballag a
bársony éj.

TÜNDÉRKERTBEN

Janka öntöz. A vízcseppek
ezer Napként tündökölnék.

Tündérkert a Janka kertje,
tündér-rózsák nyílnak benne.

S tündérkertben tündérillat,
attól mámoros a csillag.

KÉL MÁR A HOLD

Kél már a Hold, ballag,
csillag-úton baktat.

Sápadt éji vándor,
csöndes szavú, jámbor.

S nyomában, hol eljár,
ezüst harmat szitál:

fáradt szeme könnye
hull, pereg a földre.

BIZTATÓ

Piros szegfű, tüzesedj,
selyemvirág, selymesedj!

Gyöngyösödjél, gyöngyvirág,
szépüljön meg a világ!

Édeslapú, édesedj,
fehér nárcisz, fehérredj!

Ezerjófű, jobb legyél,
csengettyűfű, csengessél!

Rám ne ragadj, ragadály,
pletykanövény, ne pletykálj!

Pártavirág, pártosodj,
farkasfog, ne farkaskodj!

Fátyolosodj, fátyolka,
sose hazudj, hazuga!

Hallod, szelíd zöldike,
önts reményt a szívekbe!

Ne rosszalkodj, rossztövis,
megjavulok magam is!

Te meg, kicsi estike,
légy a világ békéje!

JANKA MOSOLYÁBÓL

Janka mosolyából
abroszt szó a Nap,
ráteríti szépen
az ég asztalára,
majd elballag, hogy a
Holdat, csillagokat
meghívhasza ismét
közös vacsorára.

CSILLAGVERS

A csillag-ló csillagfüvet
legelész,
csillagréten csillagpásztor
heverész.

Csillagmesét hallgatnak a
csillagok,
a csillaghős a mesékben
én vagyok.

KÖNYVTÁR, BETÚTÁR

Minden betút megismertem,
s számolni is tudok rég.
Most itt vagyok a könyvtárban,
hol nem voltam soha még.

Könyvtáros nénihez jöttem,
mert olvasni akarok:
— Tessék nyitni nekem is már
külön olvasólapot.

MACSKA-ÁLOM

Kánikula. Hőség ballag
a határban.
Szép kertünkben
macska alszik
tormalevél árnyékában.

Néha-néha megvonaglik
egész teste.
Azt álmodja,
holnap ő lesz
Egérország fejedelme.

BÁNATOS A JÁTEKKOCSI

Játékkocsi az udvaron,
búsul szegény, búsul nagyon.

Kerekei szétdobálva,
senkinek sincs gondja rája.

Ám se baj, mert holnap reggel,
mikor Zoli újra felkel,

frissen lendül majd munkába:
szerelő lesz pár órára.

RÓKAGOMBA

Rókagomba
rókamódra
behúzódott
a bokorba,
s addig ül ott,
addig vár,
amíg Janka
rátalál.

Janka nevet
örömében,
kacag a Nap
fönn az égen,
úgy sejti, hogy
ebédre
ő lesz Janka
vendége.

SZITAKÖTŐTÁNC

Ringó ág a víz fölött
— szitakötő háza —
itt perdül a szitakötő
szitakötőtáncra.

Ágra száll, de
hirtelen
megperdül, majd
felröppen,
leszáll megint,
felszáll újra,
a sok mozgást
dehogyan unja,
s amíg szálldos,
körbe táncol,
szárnyán ezer
Nap világol,
olyan, mintha
tűz lobogna...

Kérdeztem a szitakötőt:
fürgé táncot minek jár?

— Hogy még szebb legyen a nyár!

FŐZŐCSKE

Ireg-forog,
tesz-vesz Jutka,
ne csodálkozz,
sok a dolga,

ételt készít
délebedre,
Cicát várja
vendégségbe.

Fő a leves:
Nyúlsaláta
labodával
összevágva.

Itt a lábos,
az is tele,
fűpaprikás
rotyog benne.

Tepsiben már
sül a tészta,
sár-latyakból
összegyúrva,

s be pompás is
a teteje,
virágporral
telehintve.

Jöhetsz Cica
bármi hamar,
megterítve
vár az asztal,

csak ne feledd
semmiképp
dicsérni a
szakácsnét.

AZ ESŐ LÁBAI

Jött,
előviharzott
a soklábú eső,
s a százlábú
— félelmében —
behúzódott rejtekhelyére.
Onnan számolgatta
az eső lábait:
...Tízmillió,
tízmillióegy,
tízmilliókettő,
tízmillióhárom...

NYÁRON ÁTAL

Nyáron átal
a délután
akkora,
dehogy fér el
egy korondi
kondérba.

Segítenek
a nagy bajon
Korondon,
óriási
kondér készül
korongon.

FÜZIMADÁR

A fűzesben, a sásasban
egész éjjel énekel.
Nincs gondja a tovatűnő
hónapokkal, évekkel.

Mért dalol oly lelkesülten?
Hangja mire csalogat?
Ébren akarja tartani
a holdat, csillagokat.

VENDÉGSÉG

Nyuszigazda
vendéget vár,
nyusziszakács
főzőget.

— Jaj, ezt a sok
finomságot
vajon majd ki
eszi meg?

Nyuszsizékre
ült a vendég,
nyuszasztal
előtte,
nyuszigazda
szakácsának
minden főztjét
megette.

ROZSDAFARKÚ

Rozsdafarkú,
rejtezkedő
szép madárka,
a nyár egyik
ékessége.

Nyugtatólag
hat dalára
az emberek
kincset érő
békessége.

BORISZ KUTYÁNK

Borisz kutyánk
hórihorgas
csontot tép,
falánságát
bámulja a
kéklő ég.

— Túlzott-kemény,
ehetetlen
a csontom,
türelemmel,
okossággal
megbontom.

Hogyha mégis
föl-fölgerjed
haragom,
csitulásul
farkam végét
harapom.

NYUSZIJÁTÉK

Erdőn tisztás. Közepében
száz nyuszi a verőfényben.

Asztalokon tükrök sora,
feltükröznek az égboltra.

Jött az őz, mindjárt megállott:
— Száz nyuszik, ti mit csináltok?

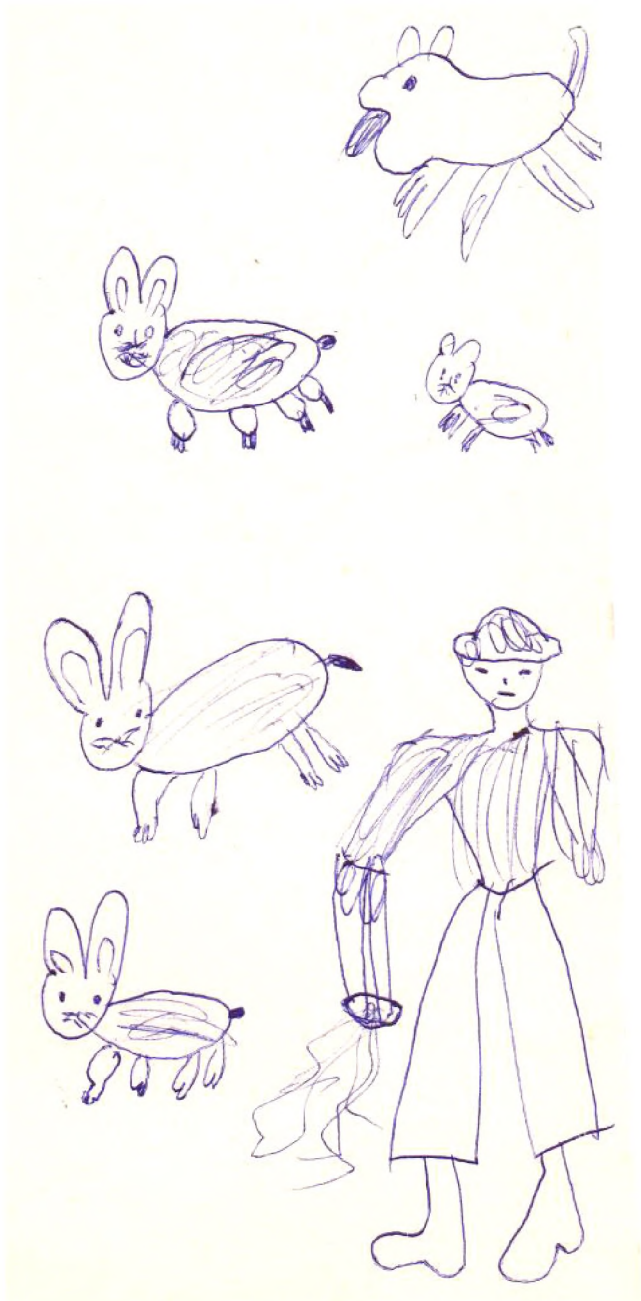
— Sok munkától ki sem látszunk,
napenergiával játszunk.

ŐSZELŐ

Egyre lomhább felhők
kúsznak föl az égre,
lubickoló kedvét
a nyár elvesztette.

Van még dolga mégis
az önzetlen fénynek,
langyos szellőt lehel
a gyümölcs-szedőknek.

HAJNAL

Ficánkolva
jött a hajnal,
piactérig
jutott el,
árverezi
az éj leplét,
kinőtte már,
kinek kell?

ŐSZI KIKERICS

Völgy ölén, domb hajlatán
kikerics-tündérleány.

Lila szemüvegén át
lila az egész világ:

Lila rét, lila erdő,
lila ég, lila felhő,
lila füvek, lila fák,
lila fénnel izzó láng,
lila Hold és lila Nap,
lila őszi hangulat.

ESTE

Csillag gyúlt
láthatáron,
Hold hintáz a
fenyő-ágon.

Mókus makog:
— Hol vagy, párom:
Gyere haza
minden áron!

ÉRETT ALMA

Érett alma
ring az ágon,
gondolkozik,
hulljon-e?
Nem sieti
el a dolgát,
Jankát várja,
hogy jön-e?

S mikor Janka
foghegyesen
a fa alá
érkezik,
hull az alma,
Janka pedig
örömében
fölvisít.

AZ OKOS NYUSZI

Lám, a nyuszi újságot olvas,
messziről bámul rá az ordas.

Közelebb jönni nincs is mersze,
nem tud olvasni, szégyenkezne.

TATA BÁNATA

Janka vidám, nevet, táncol,
arcocskája csupa báj,
mikor elmegy,
integet a kis kezével:
— Táj, táj, táj!

Ha haragszik, ha makrancos,
arcocskáján semmi báj,
mikor elmegy,
nem integet... S tatájának
fáj, fáj, fáj!

SZEPTEMBER

- Mért szomorkodsz, szép virág?
- Őszbe fordult a világ.

- Miért búsulsz, őzike?
- Sárgul a fák levele.

- Mi bánt, kicsi nyuszikám?
- Húvös már a délután.

- Minek örülsz, Piroska?
- Kezdődik az iskola.

ÖKÖRNYÁL-KATONÁK

Ökörnyál-katonák
lapulnak a réten,
öltönyük fehérlik
a reggeli fényben.

Őszi hadsereg ez,
elárvult legények,
még a szél is könnyen
szerteszórja őket.

FÁZIK A SZÉL

Fázik a szél, fázik,
eső veri, ázik.

Hogyne ázna s fázna,
nincs meleg bundája.

Bár még ing sincs rajta,
régén elszaggatta.

Fázik szegény, fázik,
eső veri, ázik.

RIGÓ A FÁN

Kip-kop, koppan,
hull már sorban
a dió,
fönn az ágon
termést vámol
a rigó.

Nevet, kacag
a fa alatt
Anikó,
hogy mit művel
a csőrével
a rigó.

ŐSZI VERS

Kikericstől
kikericsig
ballag már az
ökörnyál,
a hegy vállán
üldögélve
napozik a
szóke nyár.

De a Nap is
oly fáradtan
tekintget a
földre le,
őszire csak
fele-ember
marad mindig
belőle.

A KÍVÁNCSI LEPKE

Könyvet forgat kicsi Lenke,
jobb kezére szállt a lepke.

Arra kíváncsi a lepke,
tud-e olvasni már Lenke?

KÉRDEZGETŐ

— Ószanyóka néném,
mi dolga magának?
— Sárga selyemkeszkenőt
varrok a határnak.

— Ószapóka bátyám,
mi dolga van kendnek?
— Kádat, hordót degesztek
a szüretelőknek.

VACSORACSILLAG

Feljött a Vacsoracsillag,
lépdél büszkén, peckesen.
Mikor ül le vacsorázni?
S mit eszik majd?
Meglesem!

SZŐLŐSZEM

Degeszre ért
szőlőszem
pukkadoz a
gerezden.

Jön a darázs,
jön, dohog,
bajszán édes
must csorog.

KÖKÉNY

Érett kökény:
a kéksége
ősz napok
ékessége.

Érett kökény:
fanyarsága
deres hajnal
árvasága.

HÁROM MÉH

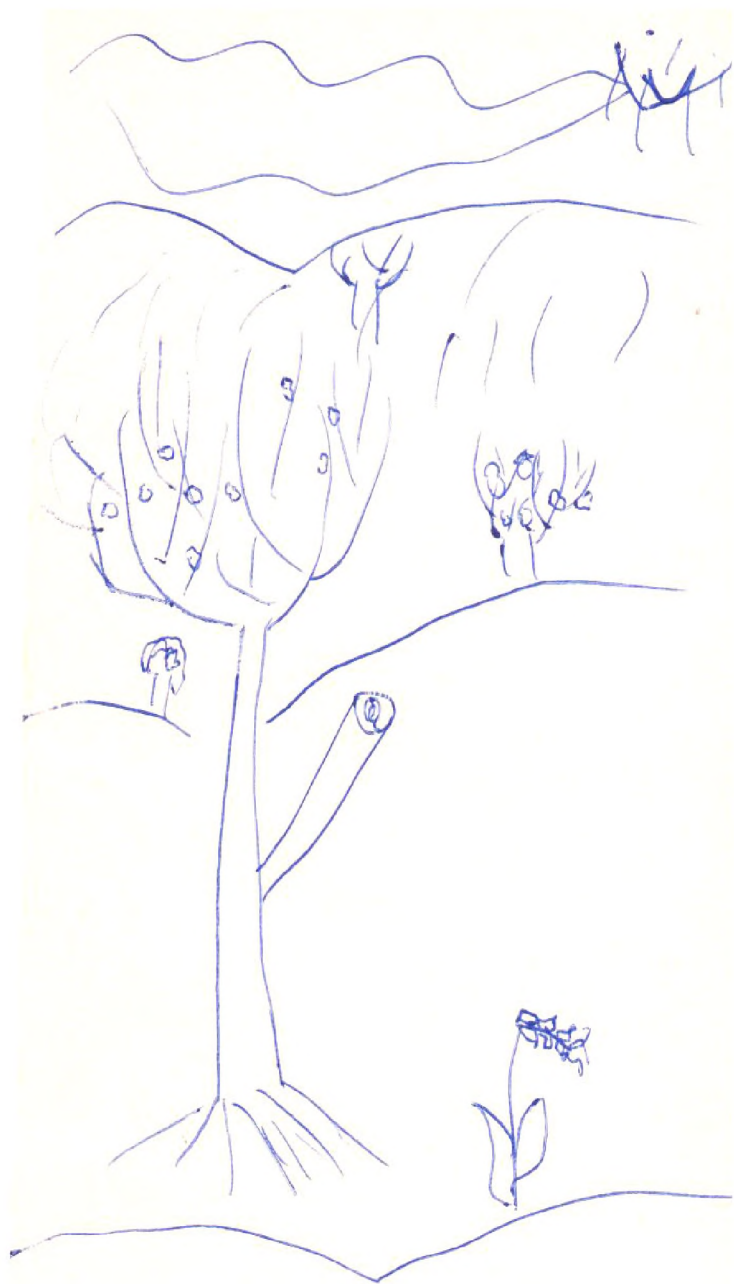
Tornác fáján nejlonveder,
piros pöttyös,
rábámul a
termő ősz.
Három méh jön,
mind a három
a pöttyöknél elidőz.

— De hiszen ez nejlonveder! —
kiált föl az
okosabb, —
menjünk innen,
más dolgunk van,
sokkal-sokkal
fontosabb.

NOVEMBER

Eső szakad,
szél süvölt,
sár-latyakos
már a föld.

Ködben úszik,
fű, fa, ág,
köhögős lett
a világ.

FUT A SZÉL

Hét határon,
öblös lábon
fut a szél,
nagykarimás
bő kalapja
nyakig ér.

Mindent megfog,
mindent hévvel
ölel át,
mégis-mégis
üres kézzel
fut tovább.

VÉN NOVEMBER

Rogyott lábú, asztmás ember,
ez vagy, ez vagy, vén november!

Búcsút intsz a nyári égnek,
beöltözől fázós szélnek.

Tapicskolsz a sárban, ködben,
vélt fönséged letűnőben.

Erdőt, rétet, dűlőt, halmot —
mordságoddal megríkatod.

ŐSZTŐL ŐSZIG

Ősztől őszig
esztendő,
ígéretes
jövendő.

Eléd megyünk
szaporán,
kicsi szívünk
mit kíván?

Legyen jóság,
irgalom,
a lelkünkben
nyugalom.

BÚCSÚT INT

Hazakészül a
bárányka,
búcsút int már
a határnak,

búcsúzkodik
a csengő is,
csingi-lingit
mond a nyárnak.

Ó, TE HOLDFÉNY

Ó, te holdfény,
sajnállak,
nincs nyakadon
a sálad,

pedig az éj
hűvös már,
harmatlábú
szellő jár,

grippés leszel,
nagybeteg,
vajon, majd ki
gyógyít meg?

KÖSZÖNÖM, TE ŐSZ

Érett császárkörte
fönn az ág hegyén.
Őszi kikericset
simogat a fény.

Nagy-nagy örömében
táncot jár az őz:
— A gazdagságotat
köszönöm, te ősz!

A KÉT DICSEKVŐ

Módfelett a Nap dicsekszik:
— Fénypalotában lakom!

Nem hagyja magát a Hold sem:
— Nekem van holdudvarom!

MIT TEGYEK?

Rácsaptam a
rakoncátlan
szél kezére,
elfutott.

Futás közben
meg-megállott,
visszanézett:
rikoltott.

— Fáj a kezem,
mit tegyek?
Segítsetek,
gyerekek!

FÜSTGOMOLY

A kéményből
füstgomoly száll,
szellő szárnyán
tovafut.
Mondogatja:
— Jókedvemben
átölelek
hét falut.

Szomszédházig
sem jutott el,
gomolyteste
szertehullt.
Bár még meg sem
pillanthatta
az óhajtott
hét falut.

ALKONYATKOR

Alkonyatkor a Nap
— mivel jön az este —
tüstént átöltözik
vörös fátyol-ingbe.

Vörös fátyol-ingét
az ég szabta, varrta,
ajándékul pedig
tisztta szívből adta.

LIBA-GALIBA

Jégen császkál
három liba,
máris kész a
nagy galiba:

Kettőt-hármat
alig lépnek,
hopp, a jégen
elterülnek.

Mit csinálnak
most a hármak?
Segítségért
szirénáznak.

A DOLMÁNYOS VARJÚ

Ágrepesztő fagyok járnak,
eresz alá rejtőzött el
a madárhad.

Csak ő, a dolmányos varjú
károgja a nagyvilágnak:
— Aki fázik,
varrjon dolmányt magának!

HÖSS, VEREBEK!

Ezer ízű,
roppant pompás
ételt hoztam
kutyámnak.
Ehet, tarthat
későbbre is
magának.

Lám, hagyott meg,
ül mellette,
fölvigyáz rá
szüntelen:
— Höss, verebek,
nem hízhattok
étkemen!

DECEMBER

Jégen, fagyon
baktat szegény
December, az
öreg legény.

Játszani már
nincsen kedve,
dirmeg-dörmög,
mint a medve.

TÉLI ÁLOM

Hegyen-völgyön
csípős szelek
s fagyok járnak
kézenfogva,
barlangjába
bújt a medve,
s alszik, alszik
hetek óta.

Meg sem mozdul,
dehogyan fordul
át a másik
oldalára,
attól fél, hogy
tovaröppen
szivárványos,
téli álma.

HÓPEHELY-MENYASSZONYOK

Rázza szakállát a tél,
szorgoskodik, nem henyél.

Jaj, hát tétlen hogy is ülne,
hisz rövidek a napok...

Szállnak, szállnak tenyeremre
hópehely-menyasszonyok.

TIHAMÉR

Akaratos
Tihamér,
ő az, kinek a szép beszéd
mit sem ér.

Nappal hóban
hömpörög,
éjszakája pedig nincsen,
mert köhög.

IGAZI TÉL

Csingi-lingi,
szán csilingel,
ül a szánon
egy hóember.

De a szán is
hóból való,
s hóból van mind
a két pejlő.

És körül, míg
a szem ellát,
hóból van az
egész világ.

Ez a vers is
hóköltemény,
hóvirág a
tél közepén.

SÁRKÁNYFOGÚ TÉL

Sárkányfogú tél van,
hasít a hideg,
combközépig ér a hó,
ki emésztí meg?

Bent dúdol a kályha,
nagyanyó mesél:
„A bátor királyfi
mindig, mindig él.”

Tudom, álmomban majd
enyém a világ.
Kézenfogva vezetnek
Táltos Marikák.

A TÓ JEGÉN

Betáblázta jéggel a fagy
a tavat,
korcsolyázók futnak versenyt
naphosszat.

Tréfa, jókedv éjszaka sem
szünetel,
szélúrfiak sikoláznak
ezrivel.

HÓEMBER

Ejnye, ejnye,
milyen henye
hóember,
seprűje van,
ágseprűje,
s nem seper.

Azt hiszi, hogy
a seprűje
citera,
citerázhat
rajta a szél,
s száz fia.

A TÉL TENYERE

Tartsd ki, tél, a
tenyered,
kapsz félmarék
meleget,
simogasd meg
a határt,
alvó rügyek
bársonyát,
hadd érezzék,
halihó,
megmaradni
mégis jó.

HALLOD-E, SZÉL?

Hallod-e, szél,
hát te sosem fázol?
Nagy-nagy hidegekben
önfeledten játszol.

Táncra szólítod fel
a zúzmarás fákat.
Mondd, hát neked, tényleg,
nem fázik a lábad?

Mikor viharrá válsz,
dörmögsz, mint a medve,
fújtatsz szünet nélkül,
s nem vagy berekdve.

Kesztyűd sincs, s nem látom
nyakadon a sálát.
Igaz-e, hogy neked
sosem mérnek lázat?

Hát csodállak téged,
s mint baráttól kérdem:
Mikor osztod meg a
tudásodat velem?

A CINKE TÉLEN

Morcos tél van, szél süvít,
fázol-e?
Kavarog a hódara,
ázol-e?

Kinyújtom a tenyerem,
bokorág.
Melegedhet rajta a
nagyvilág.

A TÉL TUDOMÁNYA

Mennyi a tél tudománya?
Ahány centis
havat, jeget
rak a tájra.

Minek a hó hegyen, dombon?
Hogy a szánkó,
mint a szélvész,
úgy száguldjon.

Hát a jégcsap mire való?
Fésülgesse
unokáit
szél-nagyanyó.

HÓVIHAR

Mint valami kerge állat,
fut, lohol a hóvihar,
bukfencet hány havon, jégen,
s mord kedvében
földbe, égbe belemar.

Farkas csörtet, hórihorgas,
nyüszít, fázik, meg-megáll,
szembefordul a viharral,
és dühében
a fülébe orgonál.

PORKA HAVAK

Porka havak reggel, délben
játszadoznak utcán, téren.

Csípős fagyban dehogy fáznak!
Szélciterán citeráznak.

TÉLI ÜZENET

Ablakunkon
jégvirág,
téli üzenet:
Ha bátor vagy,
gyere ki,
vess öt bukfencet!

HÓKUTYA

Szakállát az
ég megrázta,
utat, mezőt
hó takar.
Udvarunkon
Borisz kutyánk
körülnézzel:
mit akar?

Aztán földre
veti magát,
s a nagy hóban
hempereg.
Élő-mozgó
hókutya már —
Bámulják a
fellegek.

MIKULÁS

Ajándéktól
terhes puttonyt
cipel, ki ma
felénk jár.
Cipóm, csizmám
kifényezve,
ablak között
vannak már.

De kit várok,
kit is, vajon?
Nem várok én
senki mást,
csak egyedül,
csak egyedül
jóraló
Mikulást.

Hoz valamit
bizonyára,
cipóm, csizmám
megtelik.
Ma rövidebb
az éjszakám:
várakozom
reggelig.

KARÁCSONYFA

Csudaszépen,
akár a
tündérmesében,
kinyílt a
karácsonyfa.

Édesanyám mosolya
fakasztott rá
száz virágot:
cukrok, tésztatulipánok,
dió, alma, gyertyafény,
csillag is az ág hegyén,
égő díszek,
lobogók,
ezüstsoknyás
fényszórók...

Körbe járom,
körbe-körbe,
ragyogjon rám
ezer fénye,
ezer fénnel fölruházva
virág leszek jómagam is,
szegfű, mályva.

ÚJ ESZTENDŐ

Új esztendő, új esztendő,
nem is lyukas már a kendő!

Kihímezve üdvösséggel,
vígságszerző reménységgel.

Azt ígéri új esztendő,
dús aratás a jövőendő.

HAVAZHAT AZ ÉG

A hóember orra
kajsza,
hiányzik a pödört
bajsza,
holt szénből a két
szeme,
nyilván, nem láthat
vele.

Mit sem bánja,
érzelmeit
tovahányja,
tőle havazhat
az ég —
Esernyője
vasfazék.

SZAKÁLLA NŐTT

Szakálla nőtt
az eresznek,
pedig meg sem
öregedett.

Az este még
hólé-csöppek
hulltak róla,
pötyörögtek,

s reggelre, lám,
véges-végig
már jégcsapok
szegélyezik.

Délben a Nap
ha meglátja,
nekifog, s le-
borotválja.

MONDÓKA

Eső koma
locsogó,
tócsa szomszéd
tocsogó.

Dermesztenek
a fagyok,
visít a tél,
szél zokog.

FEHÉR ZÚZMARA

Ködanyó az éjszaka
— amíg aludt a világ —
zúzmarával ékesített
minden bokrot, csupasz fát.

Reggelre, lám, ahány fa,
annyi márványpalota.

TÉLI ÉJ

Havas mezőn,
gödrös úton
fagy-tündérek
járnak,
hajnal felé
hancúrozva
ablakunkra
szállnak.

Most kezdődik
igazából,
most a tündér-
munka,
napkeltekor
ránk nevet a
jégvirágok
csokra.

JÉGTÖRŐ MÁTYÁS

Gyere már, Jégtörő Mátyás,
jeget aszalj szaporán,
fűbokréta ágaskodjék
a sápadt föld homlokán.

Ha nem találsz jeget, havat,
csöppnyit hozhatsz mielőbb,
jusson még egyszer eszünkbe,
mi volt itt tegnapelőtt!

ZAJLIK A JÉG

Megreccsent a tél hatalma,
zajlik a jég a vizen,
bolyhosodó fények által
százszor szebb tavasz üzen.

FEBRUÁR

Gangos pulyka február,
jeges hóbundában jár.
Ám egy napon, ha-ha-ha!
Betéved a tavaszba.

FARSANG

Február van,
farsang-idő,
szorgoskodik
Zolika,
sürög-forog,
elkészült már
éles nyelvű
ostora.

Olyat csattint
mindjárt vele,
hogy a föld is
megreped,
s ijedtükben
a csillagok
behunyják a
szemüket.

A szerző záró sorai

A legelső gyermekversem a kolozsvári *Napsugár* című irodalmi képeslapban látott napvilágot 1965-ben. Közlését Lászlóffy Aladárnak köszöntem meg. Ezt aztán hat gyermekvers-kötet követte. Íme — megjelenésük sorrendjében — a kiadványok, amelyekből a mostani könyv anyagát válogattam:

AZ ÁRNYÉKOK LAKODALMA. Gyermekversek. A borítólap és az illusztrációk Miklósi Dénes munkái. Erdélyi Gondolat Könyvkiadó, Székelyudvarhely, 1995.

SZITAKÖTŐTÁNC. Gyermekversek. A fedőlap és az illusztrációk Molnos Zoltán munkái. Erdélyi Gondolat Könyvkiadó, Székelyudvarhely, 2001.

ÉVSZAKOLÓ. Gyermekversek. Borító, illusztrációk és design: Sándor Kálmán. Editura HOPPA! Könyvkiadó, Marosvásárhely, 2006.

GYERE MÁR, JÉGTÖRŐ MÁTYÁS. Gyermekversek. A fedőlapot és a kötet illusztrációt Abonyi Mária készítette. A borítót Beke Sándor-Olivér tervezte. Erdélyi Gondolat Könyvkiadó, Székelyudvarhely 2009.

SIRÁLYTÁNC. Gyermekversek. A fedőlapot és a kötet illusztrációit Abonyi Mária készítette. A borítót Beke Sándor-Olivér tervezte. Erdélyi Gondolat Könyvkiadó, Székelyudvarhely, 2012.

FŐZŐCSKE. Gyermekvers. Kifesthető füzet. Editura Garabontzia Kiadó, Marosvásárhely, 2016.

TARTALOM

KICSI TAVASZ	5
MÁRCIUSBAN	5
ESTE KÉSŐN	6
TAVASZFÉNY	6
RÜGY-VITA	7
MEDVEBOCSOK	7
BÁRÁNY BÉGET	8
LUBICKOLJUNK	8
KIBOMLOTT A BARKA	9
ÁPRILIS	9
IGAZ ÁPRILIS	10
TAVASZTŰZ	10
TELECSKE	12
CSRERESZNYEFÁNK	12
VIRÁGMONDÓKA	13
BARKAÁG	13
TAVASZTÁNC	14
SZÁLL A LABDA	14
ÚGY DALOL	15
HAJLONG A NÁD	15
A RÁK ÁS A MÁK	16
ALSZIK A NAPPAL	16
FÖLDKÖZELBEN	17
CSÓKÁK	17
MÁJUSI VERS	18
MÁJUST ÉNEKEL	18
MÁJUSI HÓPIHE	20
SIRÁLYTÁNC	20
BÁTORSÁGA	21

NYÁR VAN	21
RAJZOLTAM KARIKÁT	22
ILLATVÁSÁR	22
NAGYVAKÁCIÓ	23
NYÁRI ÉG	23
TÉVÉT NÉZ A CSIBESEREG	24
RAJZLAPOMON	24
ZÁPOR	25
A SUHANC FÓKA	25
NAPPAL A FÉNY	26
KACSAK	26
ÁGON-BOGON	27
SZÜRKÜLET	27
TÜNDÉRKERTBEN	28
KÉL MÁR A HOLD	28
BIZTATÓ	29
JANKA MOSOLYÁBÓL	30
CSILLAGVERS	30
KÖNYVTÁR, BETÚTÁR	32
MACSKA-ÁLOM	32
BÁNATOS A JÁTÉKKOCSI	33
RÓKAGOMBA	33
SZITAKÖTŐTÁNC	34
FŐZŐCSKE	35
AZ ESŐ LÁBAI	36
NYÁRON ÁTAL	37
FÜZIMADÁR	37
VENDÉGSÉG	38
ROZSDAFARKÚ	38
BORISZ KUTYÁNK	39
NYUSZIJÁTÉK	40

ŐSZELŐ	40
HAJNAL	42
ŐSZI KIKERICCS	42
ESTE	43
ÉRETT ALMA	43
AZ OKOS NYUSZI	44
TATA BÁNATA	44
SZEPTEMBER	45
ÖKÖRNYÁL-KATONÁK	45
FÁZIK A SZÉL	46
RIGÓ A FÁN	46
ŐSZI VERS	47
A KÍVÁNCSI LEPKE	47
KÉRDEZGETŐ	48
VACSORACSILLAG	48
SZŐLŐSZEM	49
KÖKÉNY	49
HÁROM MÉH	50
NOVEMBER	50
FUT A SZÉL	52
VÉN NOVEMBER	52
ŐSZTŐL ŐSZIG	53
BÚCSÚT INT	53
Ó, TE HOLDFÉNY	54
KÖSZÖNÖM, TE ŐSZ	54
A KÉT DICSEKVŐ	55
MIT TEGYEK?	55
FÜSTGOMOLY	56
ALKONYATKOR	56
LIBA-GALIBA	57
A DOLMÁNYOS VARJÚ	57

HÖSS, VEREBEK!	58
DECEMBER	58
TÉLI ÁLOM	59
HÓPEHELY-MENYASSZONYOK	59
TIHAMÉR	60
IGAZI TÉL	60
SÁRKÁNYFOGÚ TÉL	61
A TÓ JEGÉN	61
HÓEMBER	62
A TÉL TENYERE	62
HALLOD-E, SZÉL?	64
A CINKE TÉLEN	65
A TÉL TUDOMÁNYA	65
HÓVIHAR	66
PORKA HAVAK	66
TÉLI ÜZENET	67
HÓKUTYA	67
MIKULÁS	68
KARÁCSONYFA	69
ÚJ ESZTENDŐ	70
HAVAZHAT AZ ÉG	70
SZAKÁLLA NÓTT	71
MONDÓKA	71
FEHÉR ZÚZMARA	72
TÉLI ÉJ	72
JÉGTÖRŐ MÁTYÁS	73
ZAJLIK A JÉG	73
FEBRUÁR	74
FARSANG	74
<i>A szerző záró sorai</i>	75

ERDÉLYI PEGAZUS KÖNYVKIADÓ

A könyv szerkesztője: BEKE SÁNDOR

Nyomdai előkészítés:

Erdélyi Gondolat Könyvkiadó

A szerkesztőség postacíme:

535600 Székelyudvarhely, Tamási Áron u. 87

Telefon/fax: 00-40-266-212703

E-mail: egondolat@yahoo.com; egk@freemail.hu

ISBN 978-606-92070-1-7

www.erdelyigondolat.ro

Készült az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó Nyomdájában,
Székelyudvarhelyen

Felelős vezető Beke Sándor igazgató

